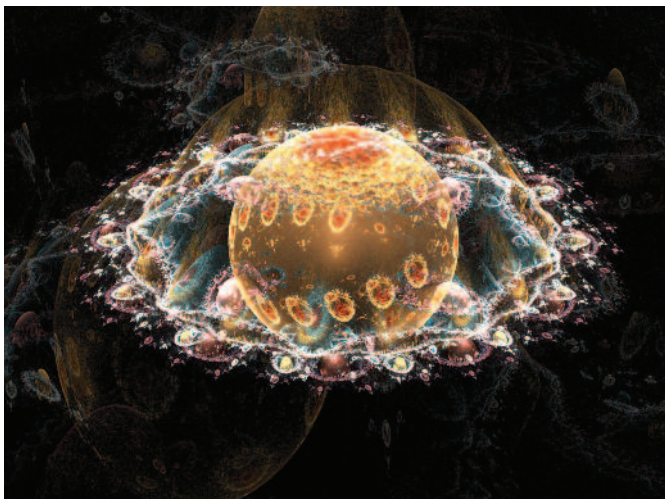

De woorden 'medium' of 'intuïtief zijn' worden vaak groter gemaakt dan nodig is. We zijn allemaal intuïtief. We kunnen allemaal de lijntjes naar de ander leggen, wat we ook al geregeld doen in het dagelijks leven. En met wat oefening snap je ook hoe je de boodschappen van de spirits kunt ontvangen. Ik zie het bij mijn cursisten in de groep. Stuk voor stuk vinden ze het knopje waarmee ze alles weer in werking zetten, wat ze altijd al in zich hadden. Ze zien of horen het, en durven het aansluitend ook te uiten.

Ik zie het niet, Diana! Ik weet niet wat ik moet zien', zegt de cursiste. Ik vertel haar dat ik het ook niet zie, niet zoals ik haar zie. Ze kijkt me vragend aan. 'Hoe ga ik het dan verwoorden, als ik het niet zie?'

Mijn vriendin roept enthousiast dat ze de energiebollen door de kamer ziet gaan, de kleuren rond mijn hoofd, keel en borst ziet en dat ze ook de spirits ziet die bij ons zijn.

Ik zie het niet, ik voel en ervaar, ik zie de beelden ergens in mijn hoofd. Ik zie haar bollen en de kleuren niet, maar ik voel wel dat de spirits de kamer binnenkomen. Ik hoor de boodschappen die ze hebben en zie daar beelden bij. Als filmpjes, als foto's. Zo werkt het bij mij. De cursiste denkt eens goed na. Haar buurvrouw in de groep ziet het wel en kan de beelden mooi verwoorden in de afstemmingen die ze maakt. Hoe krijgt zij dat nou ook voor elkaar?

Afstemmen

'Het één staat los van het ander', leg ik haar uit en vertel haar hoe mijn 'zien' in elkaar steekt.

'Dus jij ziet die meneer ook niet echt staan?' vraagt ze verbaasd. 'Niet zoals ik jou hier zie zitten op de stoel', zeg ik 'Maar je ziet hem wel?'... Ik voel dat het haar begint te duizelen.

'Ga maar gewoon afstemmen op de ander', zeg ik. 'Dan komt het vanzelf.'

Haar ogen gaan dicht, een moment stilte en dan gaan haar ogen weer open en komen de eerste woorden voorzichtig op papier. Rustig en overdacht. Weer even een rustmoment, ogen weer dicht, weer een paar woorden. Ik zie dat ze de verbinding met de ander goed op de rit heeft.

Zo gaat het even door tot ze klaar is. Ze kijkt me aan, een onzekere glimlach op haar gezicht.

'Ik voelde wel iets Diana, en dat heb ik neergezet. En weet je, toen ik mijn ogen dicht had, zag ik ook iets!' Ze overhandigt de geschreven tekst aan degene op wie ze afgestemd heeft en die knikt na het lezen ervan; volledig herkenbaar en passend. Het begin van een heuse Luisterkind afstemming.

Het stukje vertrouwen bij deze cursiste is geboren. Gewoon starten en zien op welke manier het zich voor jou aandient. De een hoort veel, de ander ziet veel. Zoals ik al zei, ik zie geen kleuren in de kamer, maar ik kan wel benoemen wat ik vanuit mijn geestesoog zie en vanuit mijn weten. Oefening baart kunst, steeds een stapje verder. Als je het doel maar voor ogen houdt. En dat doel kan voor ieder anders zijn. Voor mij is het doel luisteren naar de ander en naar de spirits, de verhalen oppakken en vertalen en tijdens de afstemming samen kijken naar oplossingen. Zien waar we de energie in positieve zin samen kunnen veranderen en de boodschappen helder kunnen

Ieder vindt een eigen weg, want dat we allemaal de verbinding kunnen leggen is een feit.

doorgeven.

Mijn vriendin geniet in stilte van de energiebollen in haar huis, de cursiste is blij dat ze de ruimte krijgt om haar eigen vorm te vinden en zichzelf hierin te leren kennen. Ieder vindt een eigen weg, want dat we allemaal de verbinding kunnen leggen is een feit. De één in beelden zoals wij elkaar zien, de ander als een filmpje of foto's en weer anderen alleen via woorden. Ieder zijn manier, het een niet beter dan het ander. <